

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB17

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB17", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2006 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb17-txt-shoot-id1fe6c71a-9b58-4deb-a986-34b871be3c8b.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Socrates.

Det er dog klart, at just Socrates Apologie er Det, der har forbitret Dommerne, saa de dømte ham fra Livet.

Socrates har været anset for en Særling, hvem man tildeels saadan lodskjømte sig selv.

Da bliver han anklaget. Anklagen selv har ikke havt stort at betyde. Men nu bliver Anklage-Situationen den Situation, der kommer til at gjøre aabenbar, hvad der egl. boer i Socrates. Den ophøiede Selvfølelse, med hvilken han forholder sig ironisk til summa summarum af hele Folkeforsamlingen, ikke vil forsvare sig, men spørge med Dem: dette bliver egl. det Afgjørende. Hans Adfærd som Anklaget har i den Grad forbitret Folket, at han egl. dømmes for denne Adfærd, og Anklagen forvandles til Anledning.

Dette er ogsaa rigtigt opfattet af Wieland i hans *Aristipp und seine Zeit* 2^{den} Deel p. 12 og 13.

[b] ogsaa p. 38, 39, 40 findes gode Bemærkninger, men fra en anden Side; her kommer forresten ogsaa det Spørgsmaal frem men ganske kort: om Socrates ikke af Omsorg for Athenienserne, burde være flygtet. (man tænke her paa H: H:^s to Afhandlinger); cfr saa igjen p. 55 o: fl.

#